

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

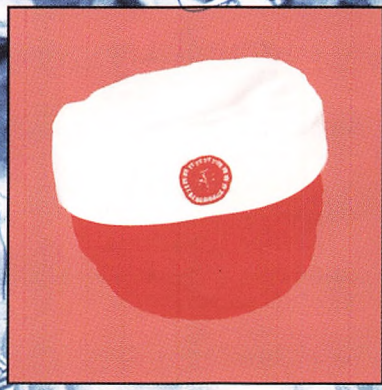
Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Shooting
Archery

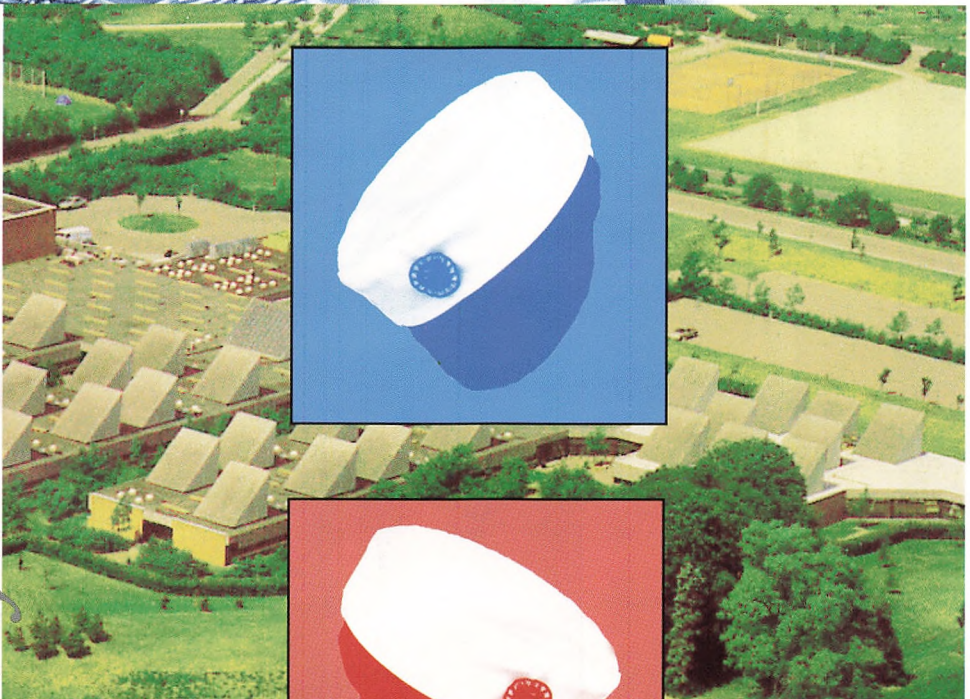
LANG

大
正
丸

3
APR
96

Gymnasium & FF

— 1996 —

- 2/5 • Sidste undervisningsdag for 2hf
- 8/5 • Sidste undervisningsdag for 3g
- 15/5 • Eksamensplan for 1g og 2g offentliggøres
- 17/5 • Sidste undervisningsdag for 1hf og 1g
- 20/5 • Danskopgaven for 1g starter
-
- 28/5 • Første mundtlige eksamensdag for 3g
- 28-29/5 • Skriftlige årsprøver
- 3/6 • Første eksamensdag for 1g og 2g
- 13/6 • Karakterer for skriftlig eksamen begynder at være tilgængelige
- 19/6 • Sidste eksamensdag
-
- 21/6 • Kl.10-12: Dimission for 2hf
Kl.14-16: Dimission for 3g
Fest om aftenen
-
- 7/8 • Skolen starter efter sommerferien:
"Gamle elever" møder kl. 11-12
- 9/8 • Fest for de nye elever om aftenen
- 20/8 • Første hold 1g'ere til Sverige
- 27/8 • Sidste hold 1g'ere hjem fra Sverige
- 29/8 • Intro-dag for 1hf
-
- Uge 42 • Efterårsferie

En spring-
gymnast i
modlys, et
imponere-
rende flot
indslag ved
Den Store
Skolefest

Redaktion:
Erling Baastrup
Kaare Jessen
Aage Jørgensen
Ellen Rokkjær
Ole Straarup

Lay-out:
Ole Vinther

Foto:
Søren Halse

Forside:

Trykkested:
Århus Amt

Om at se verden an

Hvad er en studierejse?

Stof kan tilegnes på flere måder. Den gængse måde er gennem bøger og samtale i klassen. Det kan være for- nøjeligt nok, men fra tid til anden er det nu alligevel ganske fristende at opsøge stoffet og tilegne sig det "ude i virkeligheden": praktisere et sprog dér, hvor det faktisk tales, analysere

sige, at der ved det grønne bord kan stilles spørgsmål i det.

Studierejserne foregår normalt, men ikke nødvendigvis, i stamklasserne. Når de tidsmæssigt samordnes, er det for at genere undervisningen på valg- holdene så lidt som muligt.

Her pukler kamelerne for elever fra 2u, som er på ekskursion til bl.a. Side i Tyrkiet med Jess Mou og Poul Aage Fogde

en produktion på et sted, hvor den faktisk foregår, studere en ældre tids kunst og kultur i samspil med moderne samfundsliv *on location*, – eller hvad man nu kan nævne. Men i hvert fald: med antennerne ude og alle sejl sat!

Det stof, som man beskæftiger sig med i forbindelse med en studierejse, indgår på samme måde som andet stof i eksamenspensum, – hvilket vil

Hvordan vælger man rejsemål?

For at undgå, at udvælgelsen af rejse- målet bliver bestemt af, hvad eleverne måske umiddelbart har mest lyst til (badestrand og grisefest?), er proceduren den, at klassens lærere disku- terer sig frem til, hvad de fra faglige synsvinkler kunne tænke sig at sam- arbejde om og delagtiggøre eleverne i. Hvis flere muligheder kommer på

tale, kan elevønsker naturligvis blive udsælgende, – på samme vis som i den daglige undervisning.

Da elevernes selv betaler rejsen, indvirker prisen naturligvis på valget af rejsemål. Der har gennem nogle år været en tendens til at lade især hf-turene gå til central- og østeuropæiske rejsemål netop af økonomiske grunde.

lærerig som vel muligt. Programmet lægges i reglen af elever og lærere i fællesskab.

Hvad foretager man sig?

Turen foregår typisk med bus, – hvilket også indebærer, at man kan bevæge sig “ud i periferien”. F.eks. kan man under ophold i Firenze indlægge en dagtur til Siena og San Gimignano og således f.eks. sætte Renæssancens

På job i Firenze

Eksempel på et studierejseprogram: 2a/2x i Firenze 9.-16. marts 1996 (kørselstid: et døgn hver vej):

1. dag: (efter bagageparkering på hotellet): Byrundtur med fokus på arkitektur-monumenter (fra senmiddelalder til højrenæssance, incl. Medici-familiens paladsbyggerier og domkirken med Brunelleschis berømte kuppel), samt på selve byplanen.

2. dag: Bustur ud af Firenze med besøg på *scuola scientifica* på landet, ophold i Fiesole (med udsigt over Arno-dalen og Firenze, besøg i Franciskanerkloster, m.v.), samt rundvisning på European University Institute i en klosterbygning og et par Medici-villaer i San Domenico.

3. dag: Bustur til Siena med rundvisning i Palazzo Pubblico's museum og domkirken, samt iagttagelse af den middelalderlige byplan; besøg med servering og vinsmagning på gården Pagliarese i Castelnouvo-Berardenga; aftenvandring i middelalderbyen San Gimignano.

4. dag: Besøg med rundvisning i kunstmuseet Uffizierne; bygeografisk feltarbejde med selvvalgt gadeafsnit (i mindre grupper); møde med professor ved Firenze-universitetets skandinaviske institut.

5. dag: Besøg i Videnskabshistorisk Museum og på porcelænsfabrik med tilhørende studiesamling; om aftenen fællesspisning.

6. dag: (efter værelsesrømning): Arbejde med selvvalgte emner i mindre grupper (Dantes Firenze, mineralogisk museum, kirkekunst, befæstningsanlæg, folkelivsfotografering, akvarelmaling); shopping etc.

Hvordan forbereder man sig?

Da flere fags lærere deltager, rummer studieture gerne et stærkt tværfagligt moment. I den forberedelse, som finder sted i de enkelte fags timer, typisk over en måneds tid, sker der gerne en samordning med henblik på, at selve turen skal blive så

byplanlægning og arkitektur i relief mod Middelalderen.

Programmet svarer til “fuldt skema” (incl. forberedelse) hjemme på skolen. Hvis to klasser er afsted med fire lærere, kan klassernes arbejde naturligvis koordineres, så lærerkapaciteten kommer begge klasser til gode. De fleste programpunkter er obligat-

toriske. Nogle punkter kan der vælges imellem efter interesse. Endelig kan der være frivillige tilbud for mindre grupper. Skole- og virksomhedsbesøg kan perspektivere udforskningen af historiske og kulturelle forhold. Vigtigt er det også, at man gør sig fortrolig med lokaliteten i små grupper og på egen hånd.

Men hvad så bagefter?

Vel hjemme igen tager man fat på "efterbehandlingen", gerne i form af rapport-skrivning om et af studieturens hovedtemaer. Men også i selve undervisningen kan der blive tale om at binde sløjfer og uddybe spørgsmål, som er blevet påtrængende.

åj

Af en småsur lærers studierejse-iagttagelser

At rejse er at leve, skal H.C. Andersen have sagt. I hvert fald drev en umættelig nysgerrighed ham frem. Han ankom til Firenze i stinkende hede og angiveligt med 173 loppestik på hænderne. Men mindre end en time efter sås han i fuldt firspring på jagt efter byens seværdigheder. Man sku' jo nødigt gå glip af noget!

Det er godt nok mange år siden! Gymnasieelever anno 96 kommer anstigende i airkonditionerede, videoforsynede busser, og jo ikke alle med samme høje motivation som Hr. Digter Andersen! I de senere

år har dagspressen endda fra tid til anden rapporteret om klasser, som på grund af umådeholdent sprutindtag har måttet hjemsendes i utide. Den slags elever kender Langkær Gymnasium ikke til, men det er da forekommet, at en og anden har beruset sig umådeholdent og haft vanskeligt ved at deltage på normal vis i de programlagte aktiviteter.

Selvom elever naturligvis gerne vil se og høre og opleve, bliver de hurtigt trætte. De mangler tilsyneladent

de i voldsom grad fysisk kondition. De indledende manøvrer, gerne byvandring, lader sig f.eks. vanskeligt gennemføre uden beklagelser over fodtræthed og skrigende tarme. Hvorfor se Neapel og dø, når man

Elever efter 1-a-n-g tids byvandring i det fremmede

kan kede sig ihjel ved Brabrand sø? Ingen Andersensk taknemmelighed over de uanede oplevelsesmuligheder, som ligger lige for.

Til gengæld liver eleverne ligesom Skyggen i det Andersenske eventyr kendeligt op, når aftenen falder på og de små listige steder slår dørene op. Det er ret så fornøjeligt at se, hvordan de farer afsted i fulde omdrejninger og stikker næsen ind overalt, især på steder, hvor de kan møde elever fra andre danske gymnasieskoler.

Det værste, som eleverne véd, er at blive udsat for oplevelser, som de ikke umiddelbart tillægger underholdningsværdi. Virksomhedsbesøg hører ikke til det mest underholdende, de véd. Det er tilsyneladende svært at mobilisere interesse for almindelige menneskers livsomstændigheder i andre lande, selvom besøget måske giver én mulighed for at gøre iagttagelser, som man knap nok kan få mulighed for at gøre herhjemme. Okay, man er jo gæst, og værterne står på tunge for én, så man driver da med og holder mishagsytringerne inden for små cirkler. Lærerne kan passende have dem til gode!

I det hele taget er der blandt vore elever (blomsten af Danmarks ungdom, som man sagde i "gamle dage"), så søde og så ivrige de fleste af

dem end er, en tilbøjelighed til at stå af over for udfordringer. Og det er næppe folkeskolens skyld alene...

Det er også en kendsgerning, at interessen for studierejsens emnefelt falder mærkbart ved hjemkomsten. Vore elever er jo bestandig på jagt efter nyt og ofte meget lidt indstillet på fordybelse, så derfor kommer de let til at overse betydningen af, at et undervisningsemne afsluttes på ordentlig vis frem for at ende som hængeparti.

Men bortset fra disse småting: vore studierejser er kilde til megen pædagogisk glæde og mange fine sociale oplevelser! Selv lærere, der sværges til den elevfri skole, kan blive helt opstemte af et trip ud i den vide verden sammen med en flok initiativspruttende og kundskabshungrende elever. *åj*

Elevindflydelse

For første gang i Langkær Gymnasium og HF's historie er eleverne blevet direkte inddraget i en beslutningsproces, beretter Kåre Weng Madsen fra Elevrådet/Strukturudvalget. En beslutning om indførelse af blok-dage blev taget i Pædagogisk Råd på baggrund af en elevafstemning. Et forslag om indførelse af flere dobbelttimer blev derimod ikke vedtaget.

Elevernes diskussion

En debat i Strukturudvalget om blok-dage og dobbelttimer resulterede i et forslag fra Elevrådet til Pædagogisk Råd, der efter en drøftelse endes om at lade Pædagogisk Udvalg arbejde videre med sagen. Elevrepræsentanterne fra Strukturudvalget blev inddraget, og man besluttede at lade

eleverne afholde en fællestime, hvor gæster fra gymnasier med erfaringer på områderne skulle deltage.

Fællestimen blev en ubetaget succes. De fleste spørgsmål var besvaret, da spørgetiden var omme.

Det var nu op til klassernes elevrådsrepræsentanter at afholde en afstemning i klasserne.

Resultatet af afstemningen, hvor kun 10 klasser deltog, viste, at der var stort flertal for blok-dage. Overraskende var man også stemt for at indføre flere dobbelttimer. I alt havde 190 elever stemt. Om stemmeprocenten var for lav kan diskuteres, men alle havde mulighed for at påvirke den endelige beslutning, som Pædagogisk Råd skulle tage. Pædagogisk Råd besluttede at indføre blok-

dage allerede fra næste skoleår, 1996-97. Syv blokdage i alt, der kommer til at ligge om torsdagen. Rent teknisk foregår det på følgende måde:

Hvad er en blokdag?

Den første blokdag afholdes i det normale skemas første fag. Anden blokdag i anden times fag, og så fremdeles. Efter alle syv blokdage har alle fag haft det samme antal timer som ved normalt skema. Hvert fags timer har bare ligget koncentreret på

Blokdage diskuteres i klassen – i forgrunden initiativtagerne Kåre Weng Madsen og Anne Thomsen

én dag i stedet for at være spredt ud over seks eller syv dage. – Den enkelte klasses skema er altså bestemmede for, i hvilke fag klassen får blokdage.

For blokdage

Fordelene er mange! Undervisningen kan nu tilrettelægges på en ny måde, idet elevernes muligheder for at medvirke i planlægningen bliver central. Blokdagen er også en oplagt dag at tage på ekskursioner på, uden at det påvirker andre fag, og der vil være mulighed for at efterbehandle gruppearbejder samme dag. Det sikrer et større udbytte af gruppearbejdet, ef-

tersom det meget ofte går i "glemmebogen", hvis efterbehandlingen først sker efter to-tre dage.

I de mere praktiske fag, hvor øvelser indgår, vil der ligeledes være mulighed for, at behandle øvelserne den samme dag. Resultatbehandlingen er en næsten lige så vigtig del som selve øvelsen, så det er her heller ikke uvæsentligt, at efterbehandling kan ske med det samme.

Imod blokdage

Dog er der også nogle ulemper. Nogle mener, at der vil blive problemer med at nå pensum, da man ikke kan give syv gange så meget for i lektie til en blokdag som til en enkelttime. Erfaringer fra andre gymnasier viser dog, at det ikke er noget problem. Bl.a. fordi man på en blokdag ikke har den samme tidsspilde som ved syv enkelttimer. Et andet problem er fravær. Syv timers fravær i et fag er meget, men også her viser det sig, at

der ikke opstår de store problemer. Elever og lærer er simpelthen mindre fraværende på blokdage end til daglig; det viser erfaringer fra andre steder, hvor man har haft blokdage i to-tre år.

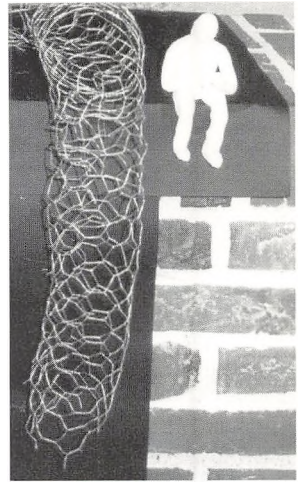
Alt i alt er blokdage en god idé, der indfører en ny dimension i gymnasiet og samtidig bliver et pusterum, hvor hverdagen ikke er den samme trummerum. Dette fremmer koncentrationen og øger arbejdsintensiteten.

Selv om det ikke var eleverne, der tog den endelige beslutning, må man sige, at elevdemokrati i højere grad er blevet en realitet.

Menneskemuren

Det overordnede tema for 3g'ernes projekt i billedkunst er i år 'menneskemuren'. Inspirationen har været Bjørn Nørgaards Menneskemuren foran Statens Museum for Kunst. Muren, som vi benytter, er den eksisterende halvmur rundt om kantineområdet. Eleverne har haft fem-tyv uger til projektet. Resultatet kan ses i forbindelse med dimissionen.

Forårskoncert

Korsang ved forårskoncerten 27. marts 1996

Frederik og Katja

Det er redaktionen en speciel fornøjelse med eneret at bringe lektor Claus Jensens tale ved Den Store Skolefest på Langkær 2. marts 1996.

Kære rektor, elever og forældre.

Jeg ser i dag i min avis, at en impulsiv mand fra Australien lige er blevet idømt fængsel, fordi han har slået sin kone med en frossen kylling – hun havde lovet ham hønseskødssuppe, men havde desværre glemt at putte kyllingen i gryden. Det afregnede han lige på en studs og kontant.

Men det er slet ikke det, jeg vil tale om. Jeg vil tale til jer om *Frederik og Katja*, fordi jeg har en nagende fornemmelse af, at vi ikke har gjort nær nok ved dem i undervisningen.

For på en aften som denne ser jeg jo, at der har fundet en markant forvandling sted. En *metamorfose*. Til eleverne vil jeg sige: Jeg kender jer igen, men alligevel ikke. Til forældrene: Eleverne er sprunget ud, de er kommet ud af skabet. Ja, i helt bogstavelig forstand, – ud af klædeskabet! Og til lærerne: Se på dem! Det er nu blevet tydeligt og synligt for enhver, at der inden i enhver slap og ugidelig elev bor et målrettet, pligt-opfyldende og ansvarsbevidst ungt menneske.

Vi har vel altid anet det – men se, nu er det blevet bekræftet: Inden i enhver Langkærelev er der et buldrende bål af ubrugt energi. Inden i enhver udbrændt 3g'er er der en længsel efter at rette sig op, opføre sig ordentligt og stille høje krav til sig selv. I tre år har vi tryglet dem om at tage sig sammen. Nu har de gjort det!

Da Langkær begyndte for tyve år siden, insisterede eleverne på, at vi ved fester som disse skulle danse folkedans i solidaritet med folk fra Tilst og omegn, som vist nok selv dansede til *Smilende Susy*, men det er en anden historie.

Så dér hvirvlede vi allesammen rundt i gymnastiksalen i strømpesokker til musik fra en spillemandsgruppe, som gik under den djærve benævnelse 'Stegt flæsk og kartofler'.

Men nu er det andre tider! Se på dem her: Nu er det lanciers, festkjoler og smoking – eller 'tux', som en af jer har lært mig, at man siger i dag.

Når det gælder for alvor, og det gør det i aften, kan man se, så rører det dem ikke at øve sig i ugevis på at danse lanciers uden fejl, og de betaler gerne mindre formuer (af forældrenes penge, ganske vist) for at tage sig ordentlige ud, så omverdenen kan få et pænt indtryk.

Der er ligefrem, fortæller man mig, enkelte unge mænd, som i aften er blevet grebet i at holde en af skolens tonstunge branddøre for damerne – det er nyt; normalt får de dem lige i *bærret*, som det hedder.

Og det var nok dér, at jeg kom til at tænke på kronprinsen. Han har jo også hutlet sig igennem gymnasiet omtrent på samme

måde som jer, men se, hvordan det siden er gået ham. Han siger i dag, at det først var, da han kom til Frømandskorpset og blev til *Pin-go*, at han fandt sig selv.

Det kan man vel også kalde en slags metamorfose.

I Jyllands-Posten fortalte han forleden, hvad han havde lært af Frømandskorpset. Han gav bl.a. andre unge følgende råd: “Man må ikke give op. Det gælder om at holde ud. Man kan let få ondt af sig selv. Vi har så let ved at forbarme os over os selv, hvis vi møder en smule modgang.”

Det samme siger forsvaret i en nylig rapport om de værnepligtige. De unge kan ikke lide, når man stiller krav og taler hårdt til dem. Så vil de ud af militæret igen.

Men sådan er Frederik som bekendt ikke – og sådan er I jo heller ikke inderst inde, kan man se i aften. (I undervisningen kunne man ellers godt undertiden få det indtryk.)

Kronprinsen siger: “Uddannelsen har bekræftet mig i, at jeg godt kan. Jeg har fået en indre ro. Jeg er blevet bekræftet 100 % i, at der skal rigtig, rigtig meget til, før jeg ikke kan overkomme en opgave.”

Undervejs siger han, at han tænkte: “Tænk på, hvor træt du vil være af dig selv, hvis du giver op nu.” Og derfor gjorde han det ikke.

Og så var det jeg kom til at tænke på, at vi måske griber tingene fuldstændig forkert an i gymnasiet og på den her skole.

Jeg har talt med Anders om det, og vi har en plan, som I imidlertid ikke må sige til nogen som helst. Jeg fortæller den kun, fordi vi i aften er i en helt sluttet kreds.

“Og det var nok dér, at jeg kom til at tænke på kronprinsen. Han har jo også hutlet sig igennem gymnasiet...”

For hvad er det, Frømandskorpset har, som Langkær mangler? Hvorfor sidder der så mange unge her og længes efter Frømandskorpset, og hvorfor sidder der in-

gen i Frømandskorpset og savner Langkær?

Lad os først se på Frømandskorpset:

- 300 søgte ind sammen med kronprinsen,
- 60 kom til optagelsesprøve,
- 13 blev optaget på uddannelsen,
- 4 gennemførte.

Det er da et frafald, der vil noget, – ligesom pensum, i øvrigt.

Frederik har:

- marcheret 120 km med 20 kg opakning på tre dage,
- gennemgået et dykkerkursus med 50 meter svømning med bundne arme og ben (betragtes som ‘en test i selvkontrol’),
- svømmet 25 meter med bundne arme og ben og kun én vejtrækning og svømmet 10 km i åbent farvand på under 7 timer,
- tilbragt en uge på en øde ø uden medbragte forsyninger.

Frømandene lærer af uddannelsen, siger Pingo, at alle ens handlinger har konsekvens for én selv eller for andre, da ens handlinger i de ekstreme situationer, man bliver udsat for, kan afgøre liv eller død for andre mennesker.

Lærer man også det hos os, spørger jeg så? Er gymnasiet sådan, er Langkær sådan? Jeg ved godt, at vi har Thorkild og Sverigesturene – men er det nok?

Jeg så fornylig en meddelelse, som den private Sundby Realskole i 1902 havde sendt til skolens forældrereds:

Der gøres opmærksom paa, at Skolen er beregnet paa Elever, med hvilke det er Meningen, at de skulle lære noget. Til den, der detimod sætter sit Barn i en Privatskole, for at det kan have Lov efter Behag at forsømme Skolen, have det særligt let eller spille Herre – siger vi: paa slige Børn er Sundby Realskole ikke beregnet.

Det samme vil vi herefter sige til Langkærelevernes forældre. Vi vil ikke længere sælge gymnasiet som en populær ungdomsuddannelse, et spændende miljø med sjove fester, gode kammerater og studieture til udlandet. Fremover siger vi lige ud, at gymnasiet er landets mest krævede boglige uddannelse, at det gør ondt at gå i gymnasiet, og at kun de færreste har råstyrke og selvdisciplin til at stå det igennem. Der skal blot et enkelt fejltrin til, så er det ud. Det er der ikke nogen af de andre gymnasier, der har fundet på endnu, men jeg tror, det er et slogan, der skaffer kunder i butikken.

Jeg foreslår, at vi nu går radikalt til værks, inspireret af dette og af kronprinsen. Det skal være slut med brobygning, der skal mildne overgangen mellem folkeskolen og Langkær. Der skal slet ikke være nogen bro, mine damer og herrer, der skal være en afgrund med meget stejle sider. Kommer de over afgrunden, kan vi se på det, klarer de det ikke, kan de blive, hvor de er. Ja de kan, såmænd så.

Jeg så fornylig følgende tankevækkende karakteristik af udviklingen i den amerikanske folkeskole. Det gælder her regneundervisningen – et typisk regnestykke for hvert enkelt tiår:

1955: En bondekone solgte 79 æbler for kr. 45,50. Det kostede 35 øre at producere hvert æble. Hvor meget udgjorde fortjenesten i procent?

1965: En kvindelig landmand solgte hundrede æbler for ialt hundrede kr. Hvad kostede hvert æble?

1975: En mand på landet solgte æbler med profit. Diskutér om dette overhovedet er rimeligt, og lav en planche om udbytningen på landet.

1985: En person solgte tre æbler. Understreg ordet æ-b-l-e-r tre gange. Derefter kan du farvelægge æblet ved siden af med din store røde farveblyant.

1995: I vil nu alle sammen få et økologisk æble. Smag på det og sæt jer i en rundkreds og sammenlign jeres oplevelser. Optag svarene på video.

Den slags skal være slut, når de kommer på Langkær – i hvert fald, hvis de vil gå på *Pingo-linien*, som vi er blevet enige om at kalde vores nye initiativ.

Det starter allerede ved optagelsesprøven:

En gang om året, i august, vil vi arrangere *den store optagelsesprøve*, hvor alle ansøgere uden brug af busser, cykler og biler midt om natten selv skal komme fra Århus midtby til Langkær Gymnasium. Ca. omkring Kvikly på Viborgvej vil Langkær's lærere i samarbejde med Jæger- og

I den første tid tager vi naturligvis lidt hensyn til at de er nye. Programmet vil i begyndelsen bestå af følgende – men det er endnu kun en skitse:

Hver morgen møder man kl. 7.00 til opvarmning:

- man integrerer fire inhomogene 3. ordens differentialligninger (uden lommeregner),
- rejser sig og reciterer dagens ti formler fra Databogen (bl.a. Clausius-Clapeyrons formel),

Uden god mad går det ikke.

Frømandskorpset gøre alt for at stoppe dem. Og jeg siger jer, hver eneste der pågribes vil blive henvist til at tage sin studentereksamen på Århus Statsgymnasium – en skæbne som kan være ganske hård for et ungt menneske.

Så sætter vi Thorkild ind – og først når de har klareret Sverige, lodrette træstammer, myg på størrelse med gråspurve, og har forceret de dybeste søer, og sprunget elastikspring uden elastik – først da kommer de ind og får en chance.

- oversætter ½ side på tysk, fransk, spansk og engelsk direkte fra bladet,
- holder en tale på 10 minutter for skolens ledelse om sine forventninger til karrieren og sig selv på et af de nævnte sprog,
- komponerer en mindre trestemmig sats i en forelagt stilart.

Så er klokken 8.00.

Herefter afleverer man sine fire daglige, skriftlige opgaver og journalen om forløbet af de tre projektgrupper, man er medlem af. Man modtager karakterarket fra igår, og herefter er der forelæsninger til kl. 12 og projektarbejde til 16.30. Sidst på dagen den særdeles krævende disciplin: *lanciers med sideløbende udenlandsk forhandling via mobiltelefon*.

Det kan også ske, at dansklæreren kl. 2.30 om natten ringer til alle – og så er der *natdiktat*. En fejl, og du er færdig.

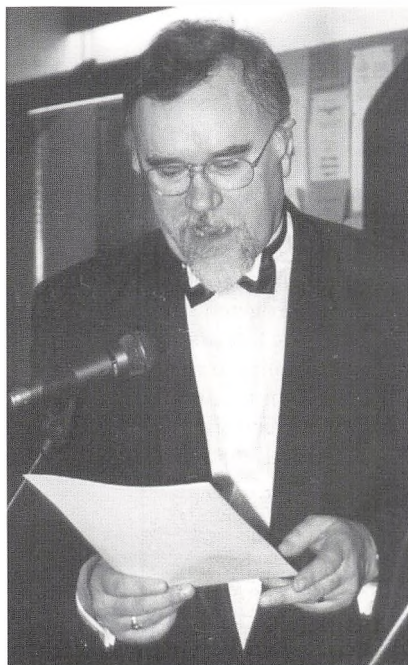
Hver dag kl. 17 kører Knud i en anonym bil rundt til de mindre udholdende og meddeler dem, at de er sat af holdet og ikke behøver at vise sig mere.

Man kan også blive sendt på overlevelsestur på Statsbiblioteket: en uge på en læsesal – afskåret fra cola, burgere, walkman, stereoanlæg og fjernsyn. Eller hvad med læsning af en roman på 300 sider fra før 1900 i ét stræk på tid. Her er der ganske mange, der falder fra.

I vil måske have lagt mærke til, at Pingo-linien mest henvender sig til drenge, selv om meget aggressive og tjekkede kvinder med anlæg for spadseredragt naturligvis kan optages på dispensation.

Men så var det jeg tænkte – hvorfor ikke også lave en *Katja-linie*. Når man nu siger, at den eneste grund til, at Frederiks mor ikke vil have, at Frederik må få hende, er, at hun altid går rundt i undertøj, og at hun har for lidt uddannelse – hvorfor så ikke lave en parallelklasse til Pingo-klassen kun for letpåkledte piger – med Katja i spidsen.

Det vil koste lidt mere i varme, det er klart, men pengene vil helt sikkert være givet godt ud. Pigerne

Poul Aage Fogde var festens sprechhallmeister

kan så lære om finere madlavning, middagskonversation, makeup og vigtigst af alt at gå *catwalk* i kantine, – men griber man dem bare én gang med en bog, så er det naturligvis ud – omgående.

Kan I ikke se det for jer? Får vi først nogle elever igennem dette forløb, vil de unge mænd aldrig have så lidt selvdisciplin, at de kunne drømme om at slå deres koner med frosne kyllinger – og vælger de deres tilkommende direkte fra Katja-linien, vil de bestemt heller aldrig få grund til det.

Jeg tror, at Pingo- og Katja-linien vil give Langkær et hidtil uset ansørgertal, og at vi snart vil blive nødt til at bygge filialer over hele landet. Men de fleste vil naturligvis helst gå dér, hvor det hele startede, og hvor Hans Kongelige Højhed frømanden skal være skolens protektor.

“Men så var det jeg tænkte – hvorfor ikke også lave en *Katja-linie*...

De vil helst gå dér, hvor det gør mest ondt at komme igennem gymnasiet. Og hvor kronprinsen venter uden for på sin Katja efter skoletid.

Der vil helt sikkert komme en tid, hvor elever herfra slet ikke vil behøve at sende ansøgninger, når de ønsker en topstilling. De behøver blot at lade rygten løbe i forvejen, og man vil gyse: *Han har klaret Pingo-linien – han gik på Langkær.* Så åbnes alle døre.

Eller lytte til alle de kvindelige elevers sejrssikre slogan:

Hvem ka' – Katja!

Kan I ikke se det for jer?

Men husk, det handler om markedsandele, og kampen om ungdommen er benhård, så indtil videre er det en hemmelighed.

Tak.

På flugt fra eksamen

Henriette Erbs

Henriette Erbs, student fra Langkær 1991, au pair i San Francisco 1991-92, grunduddannelse (litteraturhistorie) på Aarhus Universitet 1992-94, ophold i Paris 1994-95, roadtrip i USA 1995, nu i gang med suppleringsuddannelse (amerikanske studier) på Aarhus universitet. Har skrevet og "på mere eller mindre amatøragtig basis", fået opført fem teaterstykker – og håber til januar at kunne starte på en dramatikeruddannelse.

Eksamen, eksamen, eksamen – og atter eksamen og eksamen påny. Og dér går man omkring og lever i Århus, det anstrengte smils by, som tidligere og nu gammel (snart ældre) elev på/fra Langkær. Og man forsøger at fortrænge tanken om eksamen – såvel tanken om en tidligere eksamen (studentereksamen, nemlig) som tanken om den forestående sommers forestående eksaminer på universitetet (hvor man af en eller anden grund har valgt at læse videre). Og så er det, at man planlægger et flygte til Paris i påskeferien, – ja, ikke nok med det, man planlægger at forlænge sin påskeferie ved også at tage til Bruxelles, netop for at være helt sikker på, at fortrængningen vil lykkes, midlertidigt. Og selvfølgelig – og naturligvis: Skæbnens ironi vil, at man – netop som man skal afsted

med sin oppakning ned til Benns Busser ved Musikhuset – modtager et brev fra ingen ringere end ens tidligere lærer udi danskfaget, Aage Jørgensen. Og jeg citerer: “Din gamle (nu snart ældre) dansklærer håber, at du kan lokkes til at give din egen personlige fremstilling af, hvordan det var – sådan set i bakspejlet – at gå til eksamen, gerne fiktivt, gerne muntert...”. *Muntert!*?

Og hvorfor siger man ja til noget sådant, – netop som man havde bestemt sig for at flygte? Ja, det spørger jeg mig selv om, mens jeg nu sidder her alene på en parisisk café og spiser mexicanske chips og drikker kir. Men har man én gang sagt A, må man nødvendigvis også gøre brug af alfabetets øvrige bogstaver: B, C, D, E, F og så videre. Nå.

Jeg forsøger at huske, og jeg mindes. I 1991 afsluttede jeg min studentereksamen på Langkærs udmærkede gymnasium. Jeg véd ikke, hvordan det nogensinde lykkedes mig at afslutte den eksamen. Jeg mener, når jeg i mit bakspejl ser tilbage på den måned, hvor man ikke foretog sig andet end at læse pensum og gå til den ene eksamen efter den anden, skriftlige og mundtlige eksaminer i flæng, – når jeg tænker på den måned, og når jeg tænker på den frygt jeg i den måned nærrede for, at måneden aldrig skulle få ende, ja, så begynder jeg pludselig at få en fornemmelse af, at den rent faktisk aldrig fik ende. Forstå mig ret: selvom min studentereksamenstid er overstået, står den stadig for mig som en tid, der aldrig fik og aldrig får en ende. Et evigt mareridt. Og måske overdriver jeg, måske gør jeg ikke. Måske nød jeg i bund og grund den tid. Måske.

En anelse absurd forekommer den tid mig, hvor man den ene dag skrev fransk stil om naturkatastrofer, den næste dag førte sig mundtligt frem med udredninger om dansk indremission og den tredje dag brugte kræfter på at gennemskue en græsk vases oprindelse og stil og i øvrigt – med ikke så få ord – holdt et mindre foredrag om *horror vacui* for oldlærere og oldcensor. Angsten for det tomme rum...

Og min nu snart ældre dansklærer havde givet mig 13 i årskaraktér i skriftlig dansk, og jeg var ikke så lidt glad, – og jeg havde fået 13 til ter-

“En historie om en student med 13 og 03 i samme fag kan hurtigt få ben at gå på.

minsprøven og ligeledes været ikke så lidt glad. Og så... så forærede ondsindede censorer mig et 03 til eksamen, – og jeg har aldrig været gladere.

Der var ikke just tale om en hel masse klapper, som gik ned; måske var der snarere for mange klapper, som uheldigvis sprang op. Jeg er ikke selv klar over det. I hvert fald præsterede jeg at ignorere emnet på det groveste. Emnet var *moral*, og jeg afsluttede min studentereksamenstil ved at berette om min børnehaveklasses udflugt til Aalborg Zoologiske Have, hvor jeg og mine kammerater stiftede bekendtskab med en slange, som havde fået hikke. En slange med hikke er faktisk et ganske underholdende syn; men beklageligvis er en slange med hikke (åbenbart) også et meget, meget amoralsk syn.

En historie om en student med 13 og 03 i samme fag kan hurtigt få ben at gå på. En bekendt underrettede mig om, at man selv i Harlev Pølsebod kendte til hændelsen. Og da jeg for nylig arbejdede som kantinevikar i blåstribet kittel med pufærmer i Viby Industri kvarter, konfronterede

kantinelederen mig med det ram-mende spørgsmål: "Henriette Erbs? Var det dig, der fik 0 i stil?" Jeg rettede hendes spørgsmål til: "Var det dig, der fik 03 i stil?" – og kunne herefter kun svare ja.

Herfra hvor jeg sidder kan jeg se Notre Dame, og jeg kan se en fransk parkeringsbetjent, som udsteder en bøde til en fransk kvinde. Og Paris er en dejlig by, – selvom det ikke umiddelbart kommer sagen ved.

I 1991, da jeg gik til studentereksam-
samen, glædede jeg mig så meget til, at eksamen var overstået, at jeg, da

den endelig *var* overstået, gik i dyb depression. Jeg fandt det ganske enkelt umuligt at feste nok. Jeg blev stresset af at være ude af stand til at fejre befrielsen fra stress tilstrækkeligt.

Der var en snært af antiklimaks over eftereksamenstiden, som fik én til at overveje, om selve eksamenstiden måske i virkeligheden havde været det sande klimaks. Jeg var forvirret og bange for at blive helt tom indeni. Aldrig mere Langkær – hvilken tomhed! Og også dengang flygtede jeg snart efter til Paris – også dengang med Benns Busser. Jeg ser mig foranlediget til at konkludere, at uden Benns Busser går det bare slet ikke.

Til min eksamen i mundtlig fransk fremmødte jeg med en indbunden tommelfinger. En finger, som jeg havde forstuvet i en dans til en fest, hvor vi spillede en Bilka-plade med tysk festmusik. Og hele dagen inden min franskeksamen tilbragte jeg sammen med min mor på skadestuen med min dårlige finger samt tømmermænd. Man skal aldrig feste i eksamensperioden, – eller måske skal man alligevel.

Til min eksamen i skriftlig engelsk væltede en sort klap så grundigt ned over mig, at jeg endte med at få beroligende massage i idrætsomklædningsrummet og desuden snart måtte se mig selv blive transporteret afsted i en taxa til mit lægehus og min læge.

Men nej og nej og nej påny, – jeg forsøger på ingen måde at lyde ligefrem eksamensfjendsk. Jeg véd ingenting bedre – end eksamen. Sejre og nederlag i et stort og dejligt nervøst sammensurium. Og jeg véd intet bedre end at få gode karakterer – og intet bedre end at få rigtig dårlige ka-

rakterer. Og jeg véd intet bedre end at bluffe til eksamen og foregive, at jeg véd vanvittigt meget om Indre Mission. Og jeg begynder helt at misunde de elever på Langkær, som nu snart skal til studen-

tereksamen – og jeg begynder næsten med fryd at se frem til mine egne kommende eksaminer. Og det undrer mig brat, at jeg overhovedet har følt trang til at flygte til Paris (dog, måske undrer det mig alligevel ikke så meget). Under alle omstændigheder har jeg nu spist mine chips og drukket min kir, og den franske dame har fået sin franske parkeringsbøde. Og jeg ønsker os alle al mulig held og lykke fremover. Må det gå os alle sindssygt godt til eksamen. Jeg betaler og går. Og, og, og. Og igen: Og.

De mest velmente hilsener,

Henriette Erbs, Paris

Færdig med Langkær...

Christian Schmidt

Hva' så? Tiden går, vi forgår... Inden I ser jer om, er Langkær med timer, morgensamlinger, fester osv. overstået. Når sommerferien 1996 er forbi, vil I (altså 3g'erne og 2hf'erne) opleve et savn! Nemlig af det at komme tilbage til det sted, som i to eller tre år har været rammen om jeres tilværelse. Der har jeg et tilbud til jer:

Kom, kom, kom til... nej ikke frelsermøde, men en ualmindelig hyggelig komsammen for alle tidligere Langkær-elever. Kort og godt: Vi inviterer hvert år til fest den sidste lørdag i oktober. Vi sender et girokort ud, I betaler – og så kommer I for at mødes med dem, som I forlod fire måneder tidligere. Fire måneder, der for nogle kan synes som år!

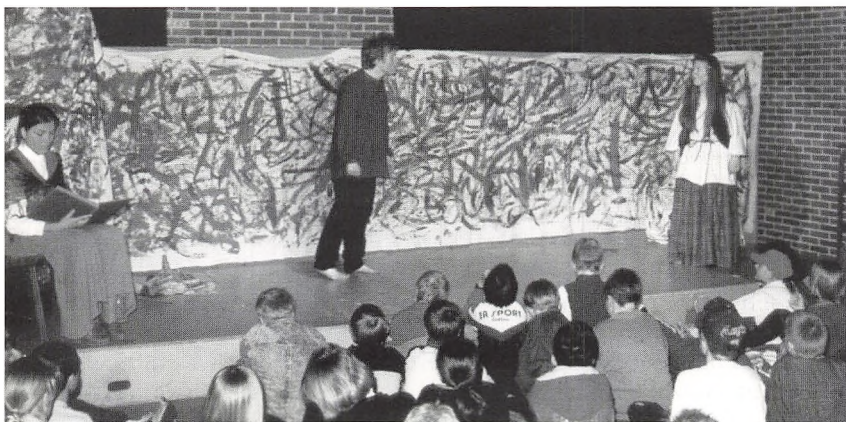
Vi har den glæde, at vi også ser elever, der er gået ud for 16, 28, 40 eller for den sags skyld 124 måneder siden. Det er efter min mening ret sjovt. Det er sådan noget jo...

Så jeg vil bare lige fortælle: Selv om I "går ud", så glemmer vi jer ikke. I bliver opfordret til at melde jer ind i den forening, der sørger for at holde lidt sammen på det hele. Den hedder *Langkærforeningen*.

Det er en rar forening. Og det er rart at være i bestyrelsen for den, fordi den har ét formål: at arrangere en fest en gang om året for alle tidligere elever den sidste lørdag i oktober. Fik I det?

*Velkommen til fest for "gamle" elever
lørdag den 26. oktober 1996.*

Røverdatteren

Dramaholdet opførte Astrid Lindgrens "Ronja roverdatter" for 4.- og 5.-klasses elever fra Tilst skole

Sverige – tur/retur

Langkær var en af de første skoler, der opfandt Sveriges-turene. Baggrunden for at sende nye elever på en primitiv 3-4 døgns overlevelsestur i den svenske natur var først og fremmest af social karakter:

Man lærer hurtigt hinanden at kende, når man er nødt til at hjælpe hinanden. Og når man er fælles om at prøve sine egne og hinandens grænser af.

Nu er Sveriges-turenes fremtid imidlertid sat under debat. Det sker af flere grunde.

Retssag og fornyelse

- Introduktionsudvalget, som Sverigesturene sorterer under, har ønsket at give mulighed for at tænke alternative tanker. Er det, som var godt for fem år siden, stadig det bedste?
- Hertil kommer, at Langkærs arrangør i Sverige har fået sig en retssag på halsen. Højesteret skal nemlig nu afgøre, om hans brug af "allemandsretten" er i strid med loven eller ej.
- Endelig har der i Langkærs hf-klasser været forholdsvis mange, som ikke har kunnet/villet deltage i introduktionsturene til Sverige.

Spørger sig for

Allerede på grund af retssagen kan vi ikke give garanti for, at der i de kommende år overhovedet bliver mulighed for at arrangere de sædvanlige ture til Sverige.

For at undersøge de to øvrige problemstillinger har Introduktionsudvalget foranstaltet, at alle skolens hf-klasser har brugt en time til at diskutere situationen. Klasserne er blevet bedt om at evaluere hele det introduktionsforløb, de selv har været igennem, men med særlig vægt på turene til Sverige. Desuden er de blevet bedt om at skitsere alternativer og bedømme disse i forhold til nuværende praksis.

Hvad sker der så?

Meldingen fra hf'erne var for flertallets vedkommende, at Sverige bør afløses af noget andet. Der kom også nogle bud, hvor begrebet hyttetur var fremtrædende. På den baggrund har Intro-udvalget besluttet at forsøge Sveriges-turen for de kommende 1g'ere gennemført. For 1hf'ernes vedkommende vil Sverigesturen blive afløst af noget andet. Hvad det bliver, arbejder udvalget med i øjeblikket, men grundlæggende forventes det at blive en aktivitet, der kun strækker sig over et enkelt døgn, foregår her i landet og tilrettelægges individuelt af klasse og lærerteam.

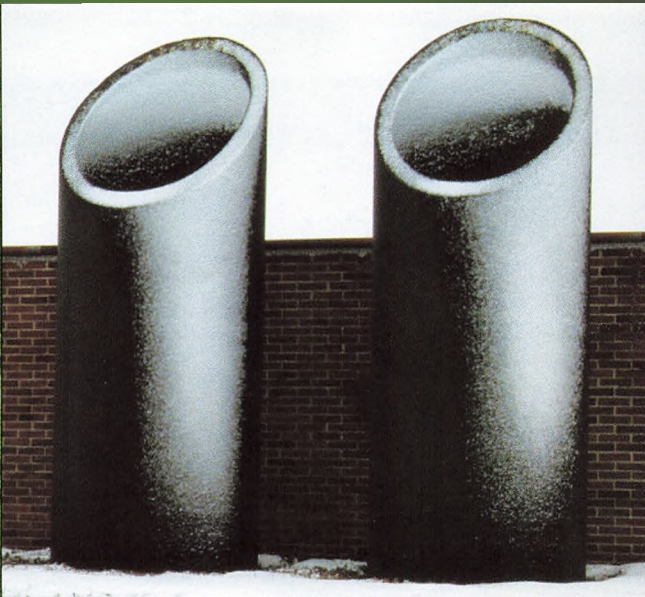
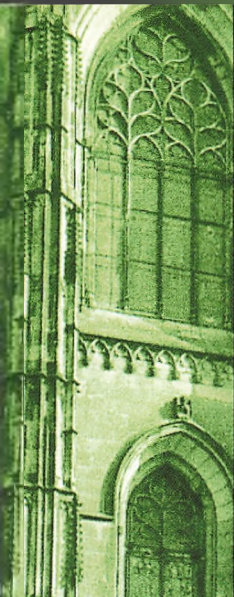
INDBYDELSE

Til årsafslutning og dimission med over-
rækkelse af eksamensbrevene

fredag den 21. juni

er også forældre og pårørende til dimit-
tenderne hjerteligt velkomne

*Dimissionen afholdes for 2hf'erne kl. 10-12
og for 3g'erne kl. 14-16*

Danmarks Pædagogiske Bibliotek

450004749801